

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.180/2018/15. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év november hó 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év május hó 30. napján kelt 31.B.1620/2017/20. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottak 2015. november 28-tól november 30. napjáig voltak őrizetben, 2015. december hó 1. napjától előzetes letartóztatásban.

A vádlottak szabadságvesztés büntetésének tartamát 5-5 (öt)-(öt) évre, a mellékbüntetésül kiszabott közügyektől eltiltás tartamát 5-5 évre (öt)-(öt) enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A vádlottak magyar állampolgárok. Az I. rendű vádlott személyi igazolványának számát és tartózkodási helyét pontosítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2018. május hó 30. napján kelt 31.B. 1620/2017/20. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat (2) bekezdés b.) pont), ezért mindkét vádlottat 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlottak a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a lefoglalt pénzösszegekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész minősítés változtatásért, a vádlottak cselekményének kábítószer-kereskedelem büntetteként értékeléséért, valamint a szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetés súlyosításaért, a vádlottak és védőik elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért, harmadlagosan enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásáért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 396/2018/1. számú átiratában az ügy nyilvános ülésre tűzését indítványozta. Felhívta a figyelmet arra, hogy a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát - a védelmi fellebbezések tartalmára is figyelemmel - teljeskörűen kell elvégezni.

Az ügyész fellebbezését kiegészítésekkel tartotta fenn, ugyanakkor a védelmi jogorvoslatokat nem

tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az eljáró tanács ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. Ennek keretében a bizonyítékokat, a tanúk vallomását, a rendőri jelentéseket, a lefoglalásról és a házkutatásról készült jegyzőkönyvet, valamint az igazságügyi vegyész és toxikológiai szakértői véleményeket egyenként és összességükben is értékelve - a vádlottak tagadása mellett - mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a történeti tényállást.

A tényállás azonban részben megalapozatlan (Be. 592.§ (2) bekezdés a.) és c.) pontban írt megalapozatlansági hiba), az kiegészítésre szorul a kábítószer-kereskedelemre utaló megállapításokkal: "A házkutatás során a lakásban megtalált amfetamin, metamfetamin, MDMA összes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának legalább 179,3%-a, de a különösen jelentős mennyiség alsó határát nem közelíti meg, amelyeket a vádlottak értékesítés céljából szereztek meg." (ítélet 4. oldal 6. bekezdés) Az igazságügyi vegyész-szakértői vélemény tartalmazza, hogy az MDMA bázis összesen legalább 25,85 g, amely a jelentős mennyiség alsó határának 129,3%-a, az amfetamin bázis minimum 4,95 g, amely a jelentős mennyiség alsó határának 49,5%-a, a metamfetamin bázis legalább 0,05 gramm tiszta hatóanyag tartalmú, amely utóbbi a jelentős mennyiség alsó határának 0,5%-a, mellyel a tényállást ugyancsak ki kell egészíteni. Indítványozta ugyanakkor, hogy a tanú1. és tanú2. vizeletében kimutatható kábítószerekre vonatkozó megállapítást az ítélet tábla a tényállásból mellőzte, mert az a vád tényeihez nem tartozik.

E kiegészítésekkel és helyesbítéssel a tényállást a fellebbviteli főügyészség felülbírálatra alkalmasnak találta. Álláspontja szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett, ugyanakkor nem adott kellő és meggyőző magyarázatot arra, hogy miért nem vont következtetést a kábítószer-kereskedelem megvalósulására. A bűnösségre levont következtetés okszerű, ugyanakkor a cselekmény helyes minősítése jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklása büntette helyett jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette. Az 1/2007. számú büntető jogegységi határozat IV/2. pontja szerint a bírói gyakorlat következtetés abban, hogy a kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélések magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek készletezés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény. A kábítószer kereskedés céljára megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem tartozik hozzá.

Ha a nem kábítószerfüggő terhelttől lefoglalt nagy mennyiségű kábítószer együttes mennyisége a saját fogyasztásához képest is eltúlzottan nagy, és nála kábítószer adagoló készüléket is találtak, törvényes a kábítószer-kereskedelem büntetnének megállapítása, (BH 2017.144. számú jogeset)

Utalt az ügyészség arra, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az I. rendű vádlott az által használt szobában bontatlan csomagolású, több kisebb méretű simítózáras nejlontasakot tartalmazó csomagot, 53 db dupla a simítózáras nejlontasakot és 2 db üres simítózáras nejlontasakot találtak. Ezek a tasakok pedig a házkutatási jegyzőkönyv szerint ugyanabban a dobozban voltak, amelyekben az I.r. vádlott a lóhere mintázatú, kábítószert tartalmazó tablettákat is tartotta. Ebből pedig kizárólag az a következtetés vonható, hogy a nagy számú nejlontasak a kábítószer porciózására szolgált. Ugyancsak releváns körülmény, hogy a hűtőszekrény ajtajában lévő amfetamin 118 tasakban volt, mindegyik tasakban körülbelül 04,4 gramm volt, vagyis azok már előre ki voltak adagolva, külön kimérve és külön tasakban elhelyezve. A közösen használt szobában egy részben amfetaminnal szennyezett digitális mérleget foglaltak le. Ebből kizárólag arra lehet következtetni, hogy a digitális mérleget használták a hűtőszekrényben fellelt amfetamin porciózására. Az tehát, hogy ilyen

mennyiségben volt előre elkészítve egy-egy fogyasztásra kész ad, a kábítószer birtoklásán túlmutat, a kereskedői típusú magatartásra utaló körülmény. A büntető ügyben a nem kábítószerfüggő vádlottak a saját fogyasztásukat lényegesen meghaladó, jelentős mennyiségű MDMA port, amfetamint, metamfetamint szereztek meg, azokat kiporciózva tartották a közös használatú lakásban, különböző fajta kábítószerrel szennyezett mérleget használtak, továbbá a jövedelmi és vagyoni viszonyaikkal nem igazolható nagyobb mennyiségű készpénzzel rendelkeztek, amellyel társtettesként megvalósították a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét.

Az ügyészi álláspont szerint a büntetéskiszabás körében irányadó körülményeket a törvényszék helyesen értékelte, a cselekmény jelentős tárgyi súlya miatt azonban a három évet sem elérő időmúlás a vádlottak javára nagyobb nyomatékkanal nem vehető figyelembe, ugyanakkor az I. rendű vádlott terhére kell értékelni, hogy a bűncselekmény büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményekre figyelemmel a cselekmény helyes jogi minősítése mellett eltúlzottan enyhe a kiszabott szabadságvesztés büntetés. A több alkalommal, részben kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény miatt büntetett vádlottakkal szemben a büntetési tétel alsó határát jelentősebben meg nem haladó fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, ehhez igazodóan a mellékbüntetésként kiszabott közügyektől eltiltás súlyosítását tartotta indokoltnak. Értelemszerűen a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget. Felhívta a figyelmet az előzetes fogvatartás feltüntetésénél észlelt hibára, ezen túl törvénysértőnek találta, hogy az elsőfokú bíróság a lefoglalt 380.000 Ft lefoglalását megszüntette és azt I. rendű vádlott részére kiadni rendelte. A helyes minősítés mellett a vagyoneklobzásra tett indítványt a Btk. 74.§ (1) bekezdés c) pontja és a (4) bekezdés b) pontja értelmében. A bűnügyi költség biztosítására a vagyoneklobzás elrendelése esetén a lefoglalt pénzösszeget nem lehet visszatartani, mivel az I. rendű vádlott részére nem adható ki, ezért az erre vonatkozó rendelkezést mellőzni kérte. Az ítélet egyéb járulékos rendelkezéseit törvényesnek találta.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet oly módon változtassa meg, hogy a vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelemnek minősítse, a kiszabott fegyházbüntetések és a közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, pontosítsa a vádlottak által előzetes fogva tartásban töltött időt, a lefoglalt pénzösszegre rendeljen el vagyoneklobzást, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokainál fogva hagyja helyben.

Az I. rendű vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék tévedett, amikor védenca bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása büntettében megállapította. Nem merült fel olyan bizonyíték az eljárás során, amelyből ítéleti bizonyossággal lehetne következtetni arra, hogy az I. rendű vádlott tudott volna arról, miszerint az általa bérelt lakásban jelentős mennyiségű kábítószer van, illetőleg amelyből arra lehetne következtetni, hogy az I. rendű vádlott tudtával, az ő közreműködésével történt volna meg a fellelt kábítószer csomagolása, a csomagolóanyagok, tasakok beszerzése, a mérleg beszennyezése. Egyetlen bizonyíték sem támasztja alá azt az ügyészi álláspontot, hogy a vádlottak továbbadási céllal tartottak volna kiporciózott kábítószer és haszonszerzésre törekedtek volna. Minderre figyelemmel nem a kábítószer-kereskedelem büntettének megállapítása és hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, hanem felmentő ítélet meghozatala indokolt. Felhívta a figyelmet a tényállás Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt részbeni megalapozatlanságra is. Az I. rendű vádlott a lakást nem egyedül használta, ezért nem lehet azt a ténybeli következtetést levonni, hogy a doboz tartalmáról tudomással bírt, ekként a kábítószer vagy a tasakokat helyezte el abban, ujjlenyomata egyetlen tasakon sem volt fellelhető. Nem merült fel adat arra, hogy az I.r. vádlott egyedül vagy

mással használta volna a nappaliban fellelt digitális mérleget a kábítószer kiporciózására, mindezek alapján felmentése indokolt.

A II.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a II.r. vádlott felmentését indítványozta. Utalt arra, hogy az ítélet a Be. 592. § (1) bekezdés b) és c.) pontjai szerint megalapozatlan, mert nem került felderítése, hogy a közös használatú konyhai helyiségben lévő hűtőszekrényben lévő kábítószer és a közösen használt helyiség polcára a mérleget ki és mikor helyezte, így arra sem lehet megalapozott következtetést vonni, hogy a II.r. vádlott által tudott lett volna, hogy a lefoglalt tárgyak a lakásban vannak. Felhívta a figyelmet arra, hogy a birtokláshoz szükséges, hogy a birtokos a dolgot hatalmában tartsa, azon fennálljon a rendelkezési joga. Egyszerű nem tevéssel nem valósulhat meg kábítószer tartása. Nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a közös használatú helyiségekben és az I.r. vádlott által használt szobában ki és mikor helyezte el a lefoglalt kábítószer, erről a II.r. vádlottnak milyen tudomása volt, ezért bűnössége nem állapítható meg. Életvitelszerűen 5 ember tartózkodott az ingatlanban, a II.r. vádlott és élettársa külön szobát használtak, amelyben sem kábítószer, sem mérleg nem került feltalálása. Az ügyészség indítványát a minősítést illetően helytelennek találta. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét II.r. vádlott vonatkozásában változtassa meg, a bűncselekmény vádja alól mentse fel, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A Be.599.§-a alapján kitűzött nyilvános ülésen a megjelent az I.r. vádlott személyi körülményeiben nem jelzett változást, a II.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

Az ügyész perbeszédében az írásbeli átiratban foglaltakat változtatás nélkül adta elő.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, mert a bíróság nem állapította meg tényállást a II.r. vádlott tekintetében (Be. 592.§ (1) bekezdés a.) pont). Hangsúlyozta, hogy a törvényszék nem tett eljárás anyagává olyan bizonyítékot, amely alátámasztotta volna az általa megállapított tényállást, a tényállás a Be. 592.§ (1) bekezdés c.) és d.) pontjaiban írt megalapozatlansági hibában szenved, iratellenes tekintetben, hogy a kérdéses hálósobát, ahol az MDMA tablettákat megtalálták, ki használta, nem bizonyítható, hogy az kizárólagosan az I.r. vádlott szobája volt. Emiatt az elsőfokú bíróság tényből tényre is helytelenül következtetett. Azt kérte, hogy amennyiben az ítélet tábla hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem talál, a tényállást a Be. 592.§ (3) bekezdés alapján pontosítsa, állapítsa meg, hány ember használta életvitelszerűen azt a szobát, ahol az MDMA tartalmú tabletták feltalálásra kerültek. Kizárólag az állapítható meg bírói bizonyossággal, hogy az I.r. vádlott által lakott ingatlanban kábítószer volt, ahol az I.r. vádlott is megfordult. Hivatkozott arra, hogy az eljárás során nem került cáfolatra azon I.r. vádlotti állítás, hogy nem tudott arról, hogy kábítószer van a lakásban, ezért felmentésre tett indítványt bizonyítottság hiányában. Harmadlagosan a büntetés lényeges enyhítését kérte az enyhítő körülmények figyelembevételével.

A II.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy a vádlott vonatkozásában nem bizonyosodott be az eljárásban, hogy rendelkezési joga lenne a feltalált kábítószeren, ezért tartásban nem marasztható. Hivatkozott arra, hogy a lakásban többen laktak életvitelszerűen, a személyre szabott felelősség nem állapítható meg. Tudati tényre a törvényszék helytelenül következtetett, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem vonható következtetés arra, hogy a II.r. vádlott tudott a lakásban lévő kábítószeréről, illetve afölött rendelkezési joga lett volna, ezért felmentésre tett indítványt. Másodlagosan oly mértékben tartotta megalapozatlannak a megállapított tényállást, hogy az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, harmadlagosan pedig enyhítésre látott lehetőséget. Utalt

arra is, hogy a kábítószer-kereskedelem törvényi és a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú jogegységi határozatában írt ismérvei nem állapíthatók meg, valamint osztotta az I.r. vádlott védője által meghivatkozottakat.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat nem sértette meg, a szükséges bizonyítást lefolytatta, helyesen utasította el a bizonyítási indítványt az I.r. vádlott testvérének tanúkénti kihallgatására vonatkozóan. (20. számú jegyzőkönyv II. számú végzés) A törvényszék a bizonyítási indítvány elutasítását nem indokolta, ezért az ítéletábra utal arra, hogy a testvér vallomásától további olyan releváns tényadat nem volt várható, amely a megállapítható tényállásra befolyást gyakorolt volna. Olyan eljárási szabálysértés, vagy megalapozatlanság, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna, nem valósult meg.

Az ítéletábra a történeti tényállás nagyobb részben megalapozottnak találta, helyesen utalt ugyanakkor az ügyesség és a védelem is arra, hogy a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a.) pontja szerint részben hiányos, ugyanakkor a c) és d) pontban írt iratellenesség és helytelen ténybeli következtetés nem volt megállapítható.

A Be.593.§ (1) bekezdés a.) pont szerint a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöböli, ennek során az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján kiegészítheti.

Az ítéletábra a történeti tényállás első bekezdését az ítélet 3. oldal 5. bekezdés 7. mondatát követően azzal egészíti ki, hogy a szobák használata nem volt kizárólagos, mindenkinek mindenhova bejárása volt, a konyhát pedig valamennyien közösen használták.

Rögzíti azt is, hogy a nappalit szívdességi alapon időszakonként budapesti elfoglaltságától függően tanú3. is használta. (tanú3., tanú4., tanú5. tanúvallomása alapján)

Az ítélet 4. oldal 3 bekezdését követően a nyomozati iratok 293-309. oldaláig befűzött vegyészszakértői vélemény alapján rögzíti, hogy az MDMA bázis összesen legalább 25,85 g, amely a jelentős mennyiség alsó határának 129,3%-a, az amfetamin bázis minimum 4,95 g, amely a jelentős mennyiség alsó határának 49,5%-a, a metamfetamin bázis legalább 0,05 gramm tiszta hatóanyag tartalmú, amely utóbbi a jelentős mennyiség alsó határának 0,5%-a.

Az ítélet indokolásából a 6. oldal 2. bekezdés utolsó mondatának utolsó két tagmondatát, miszerint az I.r. vádlott szobájában megtalált kábítószerrel a II.r. vádlottnak is tudomása volt, azokat a lakásban együtt tárolták, az ítélet 4. oldal 7. bekezdéseként beemeli, kiegészíti azzal, hogy ezen túl a konyhai hűtőszekrényben tárolt kábítószerrel is mindkét vádlott tartotta.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 592.§ (3) bekezdése alapján.

A tényállásból az ítélet 4. oldal 5. bekezdéséből a tanú1. és tanú2. vizeletében fellelt kábítószerekre történő utalást az ítéletábra az ügyész indítvány ellenére azért nem mellőzte, mert abból további következtetések voltak levonhatóak.

A törvényszék a felhasznált bizonyítékokat szükséztlenül ugyan, de felsorolta, azokat a logika szabályai szerint mérlegelte, a mérlegelő tevékenységével az ítéletábra egyetértett.

Az ítélet táblája az alábbi bizonyítékokra is hivatkozik, melyek az elsőfokú bíróság által megállapított tények helyét állóságát támasztják alá:

Az ítélet indokolását az 5. oldal 4. bekezdésében kiegészíti a tanúk részletes vallomásaival a lakás használatát illetően.

Tanú4. elmondta, (12. számú jegyzőkönyv 9. oldal) hogy amikor Budapesten tartózkodott 4-5 napokat, a középő szobát használta. Az egész lakás átjáró ház volt, mindenki azt csinált a lakásban, amit akar.

Tanú6. előadta, (12. sz. jegyzőkönyv 10. oldal 3. bekezdés) hogy az átjáró ház alatt azt érti, hogy ott barátok sokan megfordultak, amikor ott volt a lakásban, 5-6 ember volt még ott, akiket név szerint nem ismer.

Tanú4. előadta (12. számú jegyzőkönyv 8. oldal), hogy az I. és II.r. vádlottak együtt laktak a lakásban barátnőjükkel, ő is sokat járt a lakásban, egy héten többszöri is. Egy-két esetben fordult elő, hogy ő is ott aludt, akkor volt olyan, hogy tanú3. is ott aludt a lakásban a középő helyiségében. Ha az I.r. vádlott és a II.r. vádlott otthon voltak, az ő szobájukba nem mentek be.

Tanú2. (20.számú jegyzőkönyv) elmondta, hogy a pénzhez, amit a rendőrök a lakásban találtak, semmilyen köze nem volt, nem is nyúlhatott volna hozzá, mert levágták volna a kezét. Előadta, hogy a bulik alkalmával 4-5 ember tartózkodott a lakásban, ilyenkor senki sem kísérté figyelemmel, hogy ki hova megy a lakásban.

E bizonyítékokból megállapíthatóan volt ugyan lakás használati rend, de nem volt kizárólagos a szobahasználat, a lakás különböző helyiségeibe más is bemehetett. Mindebből alappal vonható le az a következtetés, amelyet az elsőfokú bíróság megtett, hogy a konyhában a hűtő oldalában és az I.r. vádlott szobájában megtalált kábítószerrel a az I.r. vádlotton kívül szintén életvitelszerűen a lakásban élő, azt bérlő a II.r. vádlottnak is tudomása volt, mindketten fogyasztók voltak, nyilvánvalóan ismerték a kábítószereket, azokat a lakásban együtt tartották. A lakást a II.r. vádlott bérelte ki, ő engedte meg, hogy oda más személy beköltözzön, ez a személy pedig barátnőjén, majd élettársán kívül barátja, az I.r. vádlott volt, akivel számos alkalommal együtt is buliztak, egymás szobájába bejártak, a hűtőt is használták. A rendőri intézkedés során is adat merült fel kábítószer használatra a lakásban. A közösen használt szobában egy tányéron egy simítózáras tasakban 1,09 gramm nettó tömegű amfetamin tartalmú port találtak. A lakásban tartózkodó tanú1. vizeletében amfetamin és MDMA, kokain, tanú2. vizeletében amfetamin, metamfetamin és kokain fogyasztásra utaló benzoilekgonint találtak, melyből következtetés vonható arra is, hogy a lakásban a jelzett alkalommal is fogyasztás történt, e két személlyel szemben a kábítószer birtoklása vétsége (Btk. 178.§ (6) bekezdés) miatt indított nyomozás felfüggesztésre került, mert alávetették magukat a kábítószer-használatot kezelő ellátásnak. A lakásban uralkodó hatalmi viszonyokra utal tanú2. vallomása, mely szerint ha a pénzhez nyúlt volna, levágták volna a kezét. Az I. r. vádlott vizeletében pedig kokain, II.r. vádlott vizeletében kannabisz fogyasztásra utaló vegyületet találtak.

A törvényszék helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére, felmentésre a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. A nagyobb részben megalapozottan megállapított tényállásra figyelemmel a bizonyítékok felülmérlegelésére nem volt lehetőség, egyúttal az ügyészi átiratban szereplő tényállás kiegészítésre sem volt lehetőség a kereskedésre utaló tényekkel.

A cselekmény minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak. Egyetértett az elsőfokú

bíróság érvelésével az ítélőtábla a tekintetben, hogy a kábítószer-kereskedelem büntetése a megtalált kábítószer mennyisége ellenére sem lehetett következtetést vonni. Helytállóan mutatott rá a törvényszék, hogy a bírói gyakorlat egységes a tekintetben, hogy a megtalált mennyiségből, amely a jelentős mennyiség alsó határát kevéssel haladta meg, egyéb vádlottakat terhelő bizonyíték hiányában kereskedelemre nem lehet következtetést vonni.

A kereskedelem a piac oly módon történő működtetése, hogy a haszonszerzési törekvés tétlen érhető. Rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vétel, melynek keretében nemcsak az eladó és a vevő, hanem a közreműködők is tettesként vonhatók felelősségre.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Büntető jogegységi határozata szerint kereskedelem a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése is, ha a haszonszerzési célzat, haszonszerzési törekvés bírói bizonyossággal megállapítható.

Kétségtelen tény, hogy a tárolt kábítószer részben csomagolva, porciózva volt, az I.r. vádlott szobájából is előkerült csomagolóanyag, a nappaliban kábítószerrel szennyezett digitális mérleg is volt. Ugyanakkor a törvényszék által lefolytatott bizonyítás alapján azonosításra alkalmas ujjlenyomatot a csomagoláson, csomagoló anyagokon nem lehetett fellelni, nincs egyéb adat a kereskedelem alátámasztására. A lakásban fellelt 380.000 Ft készpénz összege sem olyan, amely alapján a kábítószer-kereskedelemre kellene következtetni. Az ítélet 7. oldal 5. bekezdésében leírtakkal az ítélőtábla messzemenőig egyetértett.

Helytállóan mutatott rá a törvényszék arra, hogy a lakásban életvitelszerűen lakó négy személy közül csak a két vádlott tekintetében történt vádemelés, további személyek is gyakran megfordultak ott, vádemelés hiányában azonban más személyek cselekvőségét nem lehetett vizsgálni. Az azonban bírói bizonyossággal megállapítható volt, hogy az I. és II.r. vádlottak tudtak a lakásban tartott kábítószerrel, esetükben a huzamosabb birtoklás ténye megállapítható. Egyetértett az ítélőtábla a védői érveléssel a tekintetben, hogy egyszerű nem tevés nem valósult meg a cselekmény. A törvényszék ugyanakkor nem egyszerű nem tevést, hanem helyesen tartás állapított meg mindkét vádlott tekintetében. A vádlottak a Btk. 13.§ (3) bekezdése alapján társtettesként valószínűsítették meg cselekményt.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben helytállóan állapította meg. További súlyosító körülmény I.r. vádlott tekintetében a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés.

Helytállóan utalt a törvényszék arra, hogy a vádlottak által tartott kábítószer hatóanyagtartama a jelentős mennyiség alsó határát kevéssel haladta meg. A bűnösségi körülményekre és erre a tényre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottakkal szemben enyhébb büntetés alkalmazása szükséges a bírói gyakorlat figyelembevételével, ezért a szabadságvesztés büntetések tartamát a törvényi minimumra enyhítette, melyhez a mellékbüntetésül kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is igazította, azt mindkét vádlott esetében 5 évre leszállította.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata helytállóan került fegyházban megállapításra.

Enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat megállapítására a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján nem lehetséges, mert a büntetés kiszabását befolyásoló körülmények között ezt alátámasztó adat nem merült fel.

Kisebb, a rendelkező részben írt pontosítással törvényes az előzetes fogvatartásban, a házi őrizetben töltött időnek a beszámítása, mint ahogy a feltételes szabadságra bocsáthatósággal, valamint a bűnjelekkel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés is.

Figyelemmel arra, hogy nem kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét az ítélőtábla, a lefoglalt pénzösszeg vonatkozásában a a Btk. 74.§ (1) bekezdés c.) pontjában és (4) bekezdés b.) pontjában írt vagyonelkobzást alkalmazására nem volt lehetőség.

Fent írtakra figyelemmel az ítélőtábla nyilvános ülés keretében eljárva törvényszék ítéletét büntetéskiszabási részében a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I.r. vádlott hiányzó személyi adatai az ítélőtábla a Be. 184.§ (2) bekezdés f.) pontja és a Be. 561.§ (2) bekezdés b.) pontjára alapítottnan rögzítette.

Budapest, 2018. év november hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1620/2017/20. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 180/2018/15. számú ítéletével eszközölt változtatással az I.r. és a II.r. vádlott tekintetében 2018. november hó 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2018. november hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő